Om Cykling for Damer.

Et Par Ord til Overvejelse og Anvisning for kvindelige Cyklister

af

Marie Luplau.

Der har hævet sig en Del Røster her hjemme mod Cykling af Damer; jeg mener her ikke de forargedes Røst, der finder det ukvindeligt, upassende o. s. v., de vil ganske af sig selv bringes til Tavshed; det er kun et Tidsspørgsmaal. Med dem vil det gaa aldeles paa samme Maade, som med deres ærede Kolleger, der i sin Tid hævede sig mod Skøjteløb, mod kvindelige studerende og mod utallige andre Ting. — Disse konservative Røster, der føler det som deres Opgave altid at holde igen, de standser ingen Udvikling, intet Fremskridt; de er altid til Stede hvor noget nyt viser sig, men de er ganske ufarlige; mod dem skal der ikke skrives — kun handles. Nej, jeg mener de Røster, der er komne fra Læger og andre, til Dels velvillig stemte, men ængstelige Personer, der i den kvindelige Cyklesport ser en Fare for Sundheden. Dette er baade Mænd og Kvinder — ja, selv kvindelige Cyklister — og det er det aller værste. Det er min Overbevisning, at disse sidste paa en eller anden Maade har grebet Sagen forkert an. Tingen er nemlig den, at der virkelig er en Del at iagttage; man kan ikke uden videre sætte sig op paa en hvilken som helst Maskine og jolle af 8—10—12 Mil om Dagen. For Eks. maa det bestemt fraraades Kvinder at køre paa de gamle massive Ringe; ja, selv Cushionringe er lidet at anbefale; helst maa det naturligvis være Luft, men det kører jo nu ogsaa Alverden paa. Først og sidst er der Saddelspørgsmaalet og hele Stillingen paa Cyklen, og dernæst er der Dragten.

Hvad Dragten angaar, da mener jeg, det vilde være taabeligt at agitere for en bestemt Uniform; jeg afskyer Uniformer — der er intet, der gør saa ubehageligt et Indtryk paa mig, som naar jeg ser en Flok ensklædte (i Regelen er de nu altid uskønne) Børn eller voksne Personer fra en eller anden Stiftelse til Sjæls eller Legems Forbedring.

Der er kun et eneste Grundprincip, som enhver Dame, der vil have Glæde og ikke Skade af Cyklen, *maa* bøje sig